Eclectric Olja
för människor och djur.

60 ÅR DET POPULÄRA MEDLET FÖR HOSTA, FÖRKYLNING, VRICKNING, SÅR, SKAVSÅR, LAM RYGG, ETC.

Få det äkta PRIS 35c överallt.

Gloria

ELLER

Ödets Hand.

(Forts. från fr. föreg. nr.)

— Farväl så länge, dyre onkel, jag skall vara tillbaka till lunchen, sade hon och lämnade rummet.

Han höll ögonen på henne, till dess hon slutit farstudörren bakom sig; därpå suckade han och tog med tunga steg vägen till biblioteket.

När Gloria stängt dörren, stod hon och tittade från portalen över den nya terrassen och de andra anläggningarne, som blivit gjorda under hennes bortovaro. Den ena terassen följde efter den andra ända ner till sjömuren, som blivit iståndsatt och nu reste sig till sin forna höjd, avstängande all utsikt från den nedre delen av stranden. Muren hade ingen annan öppning än en dörr, som ledde till det nya båthuset, och detta hölls stängt både åt sjö- och landsidan. Den enda vägen sjöledes från inhägnaden gick genom båthuset eller till lands over näset, när ebben var inne.

— Det här ser mer än någonsin ut såsom ett fängelse, var den reflektion, som undslapp Gloria, sedan hon stått en stund och betraktat förändringen.

Och eftersom hon önskade sträcka sin promenad längre bort beslöt hon sig för att taga vägen over näset och göra ett strövtåg i höstlandskapet, där ekar och andra träd förekommo i mängd. Det var en strålande vacker dag omkring en vecka före jul. Ingen snö hade fallit ännu, och träden bibehöllo ännu sin glans av mångskiftande löv. Det präktiga skådespel, de erbjöd från höjden av terrassen, där Gloria stod, utövade en sådan dragningskraft på den unga flickan, att hon helt hastigt började rikta sina steg ned mot näset, utan att göra sig redo för, huruvida det var högt eller lågt vatten. Men när hon kom i sikte av passagen, märkte hon till sin överraskning, att vågorna slogo över vägen och hade förvandlat kullen till en ö. Det var hög flod och minst sex timmar, innan förbindelsen med fastlandet skulle vara återställd.

Missnöjd vände hon sig om — och stod ansikte mot ansikte med David Lindsay.

I ett ögonblick var hennes dåliga humör bortblåst, ögonen lyste upp. Här åtminstone var någon som hon icke behövde frukta, som hon kunde skänka sitt fulla förtroende, och som aldrig skulle skrämma, förödmjuka eller sära henne.

— Ah, jag är riktigt glad att träffa dig, David, sade hon och räckte honom handen.

Han fattade den, bockade sig och släppte den igen, allt under tystnad.

— Men, David, fortfor hon, varför har du inte kommit och gjort anspråk på din gamla lekkamrat? Jag har varit hemma nära tre månader nu och aldrig en enda gång har du kommit att se mig. Du lovade att komma och hämta mig till din farmor dagen efter min ankomst. Jag vet, att det regnade i dagar och veckor, och att du inte kunde komma av den anledningen. Men efteråt ha vi ju haft det vackraste väder, och likväl har jag icke sett en skymt av dig. Är detta sättet att behandla en gammal vän och lekkamrat — och tänk, hur goda vänner vi voro i forna dagar! Det var inte vackert gjort av dig, David, tillade hon med en min och ton, som tillkännagav, att hon kände såsom hon sade.

— Miss de la Vera, sade den unge mannen med allvarsam röst, så snart den unga flickans ordflöde slutat och givit honom ett tillfälle att tala. Jag har varit där många gånger för att se er under dessa tre månader, men alltid blivit nekad tillträde.

— Vad! utropade Gloria med vidgade ögon och förvånad min.

— Jag måste upprepa, att jag kommit många gånger för att fråga efter er men alltid blivit nekad att se er.

— Och vem har vågat göra detta? Vem har tillåtit sig att inkräkta på min frihet på detta sätt? Jag har aldrig hört ett ord därom förut. Men du måste nu berätta allsammans för mig svarade den unga flickan med kinder och blickar, som lågade av förtrytelse.

— Miss de la Vera, morgonen efter er ankomst kom jag upp till Hallen, inte för att ro er ut till sandön, ty vädret var alltför dåligt, men för att höra, om ni ville bestämma en annan dag. Jag träffade överste Crespigney och redogjorde för mitt ärende. Han svarade, att vädret var för dåligt den dagen, och att det nog skulle fortfara så en vecka eller mer, och att om hans niece beslutade sig för att göra en utfärd någon annan dag, skulle han själv vara henne följaktig. Hans sätt gjorde klart för mig, att mitt besök var opåkallat och betraktades med oblida ögon. Jag bockade mig och lämnade honom.

— Han har aldrig sagt ett ord härom till mig. Och jag som anklagade dig för att ha försummat mig! Jag är riktigt glad över att vi träffats. Men berätta mera! Du sade, att du varit här flera gånger.

— Ja åtskilliga gånger, miss de la Vera, men varje gång träffade jag översten, som sade, att ni var sysselsatt och icke kunde taga emot mig.

— Men först måste du ha träffat någon av tjänarna. Vem frågade du då efter, mig aller översten?

— Efter er, miss de la Vera. Jag sade alltid till den tjänare, som öppnade, att jag kommit hit på er befallning. Och alltid var det överste Crespigney, som kom ut och sade, att ni var sysselsatt eller något dylikt, och därpå avskedade mig på ett sätt, som tydde på att han ansåg det oförskämt av mig att vilja träffa er. Men då han inte direkt förbjöd mig att återkomma, och eftersom ni givit mig order att komma och hämta er, ansåg jag mig böra komma tillbaka igen. Jag var på väg upp till Hallen, då jag mötte er.

— Ah utbrast Gloria, jag finner det i högsta grad förmätet av någon att på detta sätt söka inkräkta på min frihet och kommer aldrig att finna mig däri. Jag har läst min älskade faders testamente, och jag finner ingenting där, som talar om något tvång på min frihet, tvärtom gjorde han alla bestämmelser för att jag skulle kunna råda over mig själv och min egendom.

— Miss de la Vera, återtog den unge mannen, jag tror, att ser förmyndare handlade i ert eget intresse. Han har utan tvivel rätt att avvisa alla besökande vilka han anser det olämpligt för er att träffa, och min farmor hade samma åsikt, då jag omtalade mitt missöde för henne. Dessutom sade hon, att er förmyndare var den mest överseende och liberala person, hon sett i en sådan ställning, och att hän beviljade er, såsom barn nästan oinskränkt frihet. Hon är gammal och vis.

— Ja, det vet jag, att hon är, och jag sätter stort värde på hennes omdöme. Det var just därför jag ville träffa henne genast efter min återkomst, och som jag bad dig ro mig över till ön. Att tänka sig, att du varit här så många gånger utan att jag vetat det!

— Kanske borde jag inte ha varit så envis utan tagit överstens avvisande såsom en bestämd tillsägelse att upphöra med försöken att få träffa er.

— Nej, visst icke, David, du skulle tänka på mig och inte på honom.

— Men kanske jag då inte borde ha talat om detta för er, för att icke väcka er ovilja mot översten.

— Hur skulle du ha kunnat lämna mina frågor obesvarade? Det skulle för övrigt ha varit att tala osanning, om du svarat nej eller sökt undanflykter.

— Det är sannt, men i alla fall måste jag bedja er bedöma er förmyndare rättvist.

— Det är också min avsikt. Men låt mig nu veta, om din båt är här.

— Ja, den ligger förtöjd vid näset. Jag kan inte landa vid den gamla platsen, sedan pieren blivit byggd och båthuset hålles tillstängt.

— Jag förstår alltsammans, och det liknar mer ett fängelse än någonsin förr. Kom nu med mig till byggnaden. Jag har ett paket som jag skall bedja dig hjälpa mig med att bära ned i båten. Det är något som är ämnat åt farmor Lindsay, ty just denna morgon skall jag fara ut och träffa henne.

Och sålunda följde den unge mannen henne lydigt, då hon ställde sina steg tillbaka till byggnaden på kullen.

Gloria öppnade farstudörren och bjöd David Lindsay stiga in.

— Sitt ner här så länge, sade hon, medan jag springer upp och hämtar paketet.

GIN PILLS FÖR HUVUDVERK

Huvudverk, smärtor i ryggen, försvårad eller för riklig urinavsöndring äro säkra tecken på njurakomma. Gin Pills ge snabb lindring. 50 cents hos alla apotekare och medicinhandlande.

National Drug & Chemical Company of Canada, Ltd. TORONTO, CANADA.

I samma ögonblick öppnades dörren till biblioteket, och överste Crespigney kom ut för att se, vad som var på färde. Naturligtvis föllo hans blickar genast på den unge fiskaren, som nyss slagit sig ner på en stol.

— David Lindsay är här på min anmodan för ett ro mig ut till sandön, där hans farmor bor, sade Gloria med foten på första trappsteget och handen på ledstången.

— Ah, genmälde översten i kylig ton och lät blicken gå från sin myndling till den unge mannen.

Gloria väntade, att han skulle göra några invändningar, som hon kände sig redo att bekämpa. Men han tillade inte ett ord utan återvände till biblioteket och stängde dörren efter sig. Och Gloria hastade uppför trappan samt återkom kort därpå med två paket.

— Jag har delat upp det i två paket, ett för mig och ett för dig att bära sade hon och gav honom det större.

Han ville ta dem båda, men Gloria nekade, ty i sin grannlagenhet ville hon inte behandla honom såsom tjänare. Men just som de skulle lämna byggnaden, trädde översten ut i förstugan, iklädd rock, hatt och handskar, och sade i en skämtsam ton:

— Jag hoppas du tillåter mig att bli tredje personen i sällskapet, Gloria, jag önskar följa med.

Gloria var utom sig av förvåning, och hon fann icke ett ord till svar utan böjde blott på huvudet. De gingo ut tillsammans alla tre, och översten tog paketet ur hennes hand och bar det själv.

— Och vad innehålla dessa paket, mitt barn, om jag får lov att fråga? sade översten vändande sig till Gloria.

— Presenter till den kära farmor Lindsay. Jag har fört dem med mig ända från Edinboro, men jag har inte haft tillfälle att lämna henne dem förr eftersom David blivit nekad att se mig, då han varit här för det ändamålet, svarade Gloria i ett enda andetag.

— Ah, anmärkte översten likgiltigt.

David ledde vägen till båten och hjälpte dem båda att stiga i den samt anvisade dem de bekvämaste platser han kunde finna. Därpå fattade han årorna och rodde dem hastigt mot sandön.

— Nu, sade Gloria, då de stigit i land, skola vi bära paketen till dörren, men lämna mig dem där och gå tillbaka till båten samt vänta på mig. Jag vill vara alldeles ensam med farmor Lindsay i dag.

— Gott och väl, lilla despot, du skall bliva åtlydd, svarade översten för dem bägge.

Sedan de kommit fram till fiskarstugan och lämnat paketen till Gloria, ställde båda männen sina steg tillbaka till båten. Gloria stod och såg efter dem, innan hon knackade på dörren.

Dörren öppnades genast, och på tröskeln stod gumman Lindsay smäleende och hälsade sin gäst.

Efter en halvtimme lämnade Gloria stugan och gick hastigt ner till stranden, där hon fann sina båda följeslagare väntande. Hon steg genast ner i båten och satte sig i aktern. David Lindsay tog upp årorna, och inom några minuter voro de framme vid båthuset. Överste Crespigney hjälpte sin myndling ur båten och uppför trappan, sade ett kort "tack!" till roddaren och förde henne genem sjömuren, vars port han läste upp.

(Forts.)

ORDET FRITT.

(Forts. fr. sid. 2.)

the map. For the benefit of anyone wishing to look over a map he will find Eagle River in the western part of Ontario something like 200 miles east of Winnipeg or 66 miles east of Kenora. Although not what one can call a Scandinavian settlement, there are quite a number of Scandinavians here. We have had at least one Swede on the Municipal council each year for a number of consecutive years. The last election was led by a prominent Swedish farmer; getting 90 proc. of the votes polled, of course that is exceptional but every Scandinavian that has run for council here so far has gone in "sailing". I think this speaks well for the race we come from.

Eagle River belongs to the "clover belt" as does Dryden, Oxdrift, and the district as a whole is adopted to mixed farming, quite a lot of clover seed is grown here. What we need are some more good settlers to take over some of the unoccupied land (land that is going up in value each year) through the industrialism of the farmers that improve their property and the district. Adding to our convenience a motor highway is being built through our district by the Government. When completed, it will connect Winnipeg with Fort William and at the same time open up a large tract of country.

The Dryden Pulp & Paper Mill have a cut up mill and other property here, that help out considerably when the taxes come due, also giving employment to enough men to operate.

Fur farming is also coming into its own, as there are any number of ideal places to be found in this vicinity for this growing industry.

A. A.

PERSONLIG FRIHET

Professor Viktig von Fraselin vaknade en söndagsmorgon och såg, att det var en vacker dag, varför han beslutade sig för att gå ut i parken och njuta av naturen samt för att i fred och ro få tänka över vilka fraser som voro mest passande att få slunga ut på det politiska möte, som han skulle hålla påföljande dag. Under många motigheter och intrång på den personliga friheten var han äntligen färdig. Med anteckningsboken i fickan och i någorlunda glatt humör begav han sig åstad. Kom utan några vedervärdigheter äntligen fram till sitt mål, och nu gällde det att finna en god och bekväm plats att vila på. Efter ett noggrannt sökande fann han till sist en plats, som han trodde vara passande. Det var under ett lummigt träd med en fin tuva till huvudgärd. Här slog sig Fraselin ner och gjorde sig bekväm, tog så fram sin notisbok och började göra anteckningar. Men friheten blev ej lång. Fraselin slänger boken så långt han kan samt rusar upp som en galning, fäktar och slår med både armar och ben, springer runt och kastar ikull sig och rullar och gör kullerbyttor och fräser och svär både långa och fina böner, men ingenting tycks hjälpa. Han springer då upp och rätt in i en tät buske, och där kränger han av sig allt, som han för anständighets skull kan taga av sig. Och så kommer han under fund med, att det var en myrstack, som han valt till huvudkudde. Den personliga friheten var störd.

Bättre lycka nästa gång, tänkte Fraselin och sökte sig en ny plats längre in i skogen, och här fick Fraselin för en stund vara ostörd. Men sällhetens stunder äro korta, och det fick Fraselin erfara, ty nu uppenbarade sig en hel hop små pojkar med famnen full av småsten, vilka jagade en ekorre från det ena trädet till det andra och rätt åt det håll, där Fraselin låg. Då skulle ni sett honom. Han rusade upp med ett vrålande så hemskt, så snöfåglarna, som sutto på sina grenar, svimmade och ramlade till marken. Med håret på ända och röd i ansiktet som en blodkorv och med vitt utspärrade ögon var Fraselin hemsk att skåda. Och nu började en hetsjakt, som ingen har sett maken till. Pojkarna springa åt alla väderstreck och Fraselin åt tre fyra håll på samma gång (åtminstone vad han själv trodde). Han springer genom buskar och snår och fäktar med armarna och uppger det ena indiantjutet efter det andra, men allt förgäves. Pojkarna äro alltför snabbfotade mot Fraselins klumpiga språng. När han insåg det omöjliga i att längre fortsätta med jakten, läste han en bön till avgrundsfursten så fin, att alla de svarta änglarna dansade slängpolska runt honom.

Men nu var all hans kraft uttömd, och han föll ihop som en skinnpäls. Tungan hängde långt ur halsen och bröstet hävde sig som en smedjebälg. Svettig, sönderriven och uttröttad, föll han så gott som i vanmakt och låg så en lång stund. Till slut kom han någorlunda till sig själv, och det första han tänkte på var pojkarna, som gjorde intrång på hans personliga frihet. Att han gjorde intrång på pojkarnas frihet, tänkte han ej på.

När han låg och tänkte på all världens vedermöda, fick han höra en ljuvlig musik. Han tyckte nu, att han var i paradiset och lyssnade på änglarnas sång. Men snart blev han varse annat. Änglarna kommo i form av en myggsvärm, som överföllo honom och sögo sig fast överallt, där det fanns någon plats bar. Han började så sakta att slå dem från sig, men de blevo mer och mer närgångna. Då kom bärsärkalynnet på honom igen. Han rusar upp och börjar att fäkta och slå med de krafter, som han ännu hade kvar, men ju mera han slog, dess flera fiender fick han, och till sist kunde han knappast se varken himmel eller jord för dem. Han måste till slut retirera. Till en början tog han reträtten manligt och försökte att göra den så ärofull som möjligt, men till slut kommenderade han sig själv i språngmarsch, men när de ändå förföljde honom lika tappert, kommenderade han ilmarsch, och det gick som han hade varit utskjuten ur en kanon, törnade mot en lurvig buske, gjorde en saltomortal över densamma och satte sig på en kappsäck, som några glada prittar hade emellan sig till spelbord. Förskräckelsen blev stor på bägge sidor, men till slut fingo de se, vem det var, som kom nerramlandes som en stor meteorsten, och en av sällskapet vid namn Rundberg säger: "Är det du, Fraselin, som kommer som du skulle komma från skyarna?" "Ja, det är de fördömda myggen, som hålla på att taga livet av mig." "Du har väl retat dem, kan jag förstå; du började naturligtvis att fäkta och slå, och då blevo de arga, för du gjorde intrång på deras personliga frihet. När du får se en mygga, så skall du vissla, så kommer den till dig, och om du då kittlar dem under hakan, så sätta de sig på bakbenen och småmysa och kasta kärvänliga blickar på dig, men det är endast honan, som är mottaglig för smicker, som det täcka könet alltid är. Hanarna får du ej röra, för det är under deras värdighet att mottaga smicker, men som jag förstår, så är du illa medfaren, så en behöver en styrketår. Här har jag åkta government control; tag dig en riktig dragnagel." "A hut," sade Fraselin, "tror ni, att jag vill vara så simpel, att jag vill sitta på en offentlig plats o. supa med der? Ni borde skämmas att sitta och supa och skråla på en sådan plats. Gör ni som jag, tag en sup, men gör det hemma hos eder eller på någon klubb i lag med några goda kamrater och så skall ni ej dricka mer än ni tål vid." "Nej hör då, Fraselin," sade Rundberg, "du som håller så styvt på den personliga friheten, och nu kommer du och gör intrång på densamma. Vi ha ju vår personliga frihet att supa, när vi vilja och hur mycket vi vilja, utan att du gör intrång; och för övrigt super du inera än någon av oss. Vi kunna taga ett rus högst en gång i månaden, men du super dagen i ända som ett dibarn, som suger på nappen. Och den gyllene medelvägen, som du jämt framhåller, är endast skryt och skrävel. Du gör ju själv intrång på din personliga frihet, då du inte vågar att taga dig en sup, var du vill, ty jag vet, att du är mer begiven på sådant än någon av oss. Så ge dig strax iväg, för annars skola vi hjälpa dig iväg nästan lika fort som du kom." Fraselin lomade iväg slokörad som en skamsen hund och grubblade över den personliga friheten. Han ställde sina steg till ett serveringsställe och fick sig litet att uppfriska sig med efter dagens vedermöda. Men där träffade han sin största antagonist, förbudsfantasten Lugnström, och när Fraselin började omtala dagens upplevelser, så sade Lugnström, att ordet personlig frihet skulle strykas ur ordboken, för sådan finns ej, för jag vet ingenting, som vi kunna göra utan att göra intrång hos någon av sina medmänniskor. Då var det Fraselin, som betalte och gick sin väg, för han visste, att han alltid kom till korta, när han skulle diskutera med Lugnström. Och när han nu var på väg hem, fick han se Rundberg och hans kamrater vid ett gathörn, varest de på praktisk väg med knytnävar meddelade varandra sin personliga frihet. Fraselin stannade för att åse deras frihetsträvanden, men det skulle han aldrig ha gjort, för bäst som han stod, så kom Rundberg springande från de övriga för han hade för veka armar för att försvara sin frihet. Men när han får se Fraselin, springer han rätt på honom och giver honom en dansk skalle, så han ramlar på rygg och blir liggande med alla fyra i vädret. Han såg ut som en gammal s. k. staka dräg, och där ligger han och drömmer om sin frihet en stund. Men när han börjar att samla ihop sina medlemmar, kommer Lugnström och får se honom och frågar, vad det är som fattas. Fraselin talade om att Rundberg gett honom en dansk skalle, "men det skall han få sig en stämning för." Men Lugnström sade, att det skulle han ej göra, för Rundberg utövade endast sin personliga frihet. "Men det är ett ingbrott, och jag håller strängt på att alla skola respektera lagarna," sade Fraselin. "Respektera lagarna," sade Lugnström. "Alla lagar göra intrång på den personliga friheten. Eller är det endast förbudslagen, som gör intrång på friheten? Jag kan ej förstå annat än det är ditt rusdrycksbegär, som förbudslagen gör intrång på, för om du ej hade begär efter rusdrycker, så kunde ej lagen göra något intrång på din personliga frihet." "Jag har nu fått nog för i dag, så jag går nu hem och kryper i bädd," sade Fraselin. "Ja, gör så," sade Lugnström, "så adjö och sov gott, så framt ej din personliga frihet blir störd av vaggmadamer eller andra småkryp."

Drulle.

För S. C. T. av i. J—n.

Dyraste förälrar!

Ja har då allri i mitt söndiga liv vart mä på så många upplivelser som då ä nu om dagarne. Ja ser i "pursen" att ja snart får ge mej ifrån Winnipeg, om ja int' gör mera penninger som "stockjobber" då ja nu är. Man borde ha store framtidsutsekter på detta område. I går träffade jag en riktig "spanker" ska' ja' säja. Han va "fansiful" må ni tro. Ja hadde hört talas om kar'n förrut, att han va', beskedliger och "eckleasiastic". Kar'n studderar te präst. Han töckte att ja skulle studdera te någe yrke också men ja sa te honom att börja jag studera, blir ja sjuker och måste ligga på hospitale, dä' ja' då rakt inte vell. Ja har sällskapa mä en jänta på sista tia. Ho' är enda dotra te en person som äger en "billiard". Ho' har själv "Millionery". Ja ska berätta om henne i ett brev bakefter dethäringa. Ja, en träffar då mycke fint folk när en har lite penninger. En annan upplivelse hadde jag denna vecka också, när ja geck på Logan Aveny kom det en "insurer" och högg tag i mej. Han velle apsolut att ja skulle ta en "Polisy" men ja sa ten, att då ville ja inte, å då börja karkroppen å bli oförskämd, men ja "dammade" honom och baden att gå hem å lägga sej. Ja få lov att sluta breve nu, mä mänge tjära hälsninger te Er förälrar. Glöm int' att hälsa te Johanna.

Agust.

P. S.

Får Rosa lika många kalvar nu som då jag var hemma? Då va' ailt en präktiger ko, den där Rosa. Då skulle intressera mej att höra lite om Rosa. Skrev svar mesamma.

D. S.

I SAMTAL OM BREVET

Ola: Pöjken skrever om nye upplivelser! Han ser i pur-s-e-n — va' å då? Då va' desamma, han ser i alla fall att han snarast ska' ge sej ifrån Winnipeg. Han skrever att han jobbar mä stockar, å at då är store framtidsutsekter på då område. Då va en tur att våran pöjke slipper ga utan bete.

Stina: Ja, ja tror då säkert att han har framtidsutsekter!

Ola: Han skrever vidare att han träffat en panker. Agust brukar int' svära, men här skrever han att ar'n va' "fan så ful". Man hade hört för att han var "äckli att si på". Då ette vara en rackare te å si förfärli ut. Han töckte pöjken skulle studdera någe yrke, men August sa' att då ulle han bli sjuker och komma på hospitale. Ja, si då tror ja då säkert pöjken skulle bli om han begynte studera!

Stina: Ja, vi får då höppas att Agust inte börjar studdera å bli tokiger. Då vore de värsta!

Ola: Men nu ska' du se på katsingen! August har räkat ut för kjoltyg igen. En fin jänta, enda dotra te en som har en billiard. Ho' själv har millioner. Då' va' jäsingen va' våran pöjke har tur!

Stina: Va' säjer du Ola? Tänk på Johanna! Ho' är kärer i Agust. Då vet ja! Om våran pöjke gefter sej skulle ho' dö av sörj!

Ola: Ja, du har kanske rätt ändå du Stina. Det är nog bäst för Agust att ge katsingen i fruntimmer i Canada. Vi får höra mera om miljonärskan längre fram, skrever pöjken. Han har haft flere upplivelser också! Då va en fullen som högg fast pöjken på gata och velle att han skulle ta en polis. Han måtte då ha vart rektigt fuller den karstackare. Han hadde visst lortat ner sej också, för August dammade honom och bad en att gå hem te sitt. Då va' rektigt gjort av våran pöjke!

Stina: Ja, våran Agust är ändå förståndig och snäller. Han vill ingen människa förnär. Gud välsigne pöjken.

Ola: Han slutar mä många hälsninger te öss å Johanna å så frågor han om Rosa kalvar nu också. Si den pöjken glömmer inte bort kreature ens. Då va en rejäler pöjke!

Stina: Vi måste skreva och tala om för August att Rosa feck en kalv i förra veckan. Tänk va' han då ska' bli glader, våran tjära August. Men vi får då komma i hög — att int' nämna ett knyst te Johanna om fruntimre han skrever om. Då få vi komma ihåg — du Ola!

ÖVERTRUMFAD.

Då president Lincoln en gång besökte fängelset i Springfield, ropade en gammal fånge till honom: — Ni och jag borde känna till fängelsevärsendet, vi ha besökt alla fängelser i Förenta Staterna.

— Det här är det första fängelset, jag besöker, svarade Lincoln förundrad.

— Well, svarade fången, och jag har varit i alla de andra.

Per-Ola betraktar den gravsten, där hans vän Jöns-Nilsa ligger begraven och kommer till den slutsatsen:

— Om du nu, Jöns-Nilsa, sölle kunna gå öpp å läs all de häringa, som dom har skrevet om dej, så sölle du bestämt tro, att du har kummi i å annens grav.

En hederlig allmogeman hade av en jude vid betalning fått en femma för mycket. Han återlämnade naturligtvis densamma till juden, som blev synnerligen glad däröver. Efter en stunds besinning frågade han dock:

— Det var väl icke i Guds namn två som jack gav fer micket?

Vid framskriden ålder
kan ni vara kraftig och vid god hälsa genom att använda
DR. PETERS
KURIKO
Den stärker edra matsmältningsorgan.
Den verkar välgörande på edra njurar och er lever.
Den håller er mage i ordning.
Den styrker och uppbygger hela ert system.

Ett försök skall övertyga er. Den är beredd av rena, hälsogivande rötter och örter och innehåller inga skadliga eller vanebildande droger. Ej en apoteksmedicin. Tillhandahålles endast av speciella agenter. Tillskriv

DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.
2501 Washington Blvd. CHICAGO, ILL.
(Levereras tullfritt i Kanada.)

ANNONSER FRÅN CALGARY, ALBERTA.

HUGILL & O'KEEFE
Advokater & Notarier
Land Bldg. CALGARY ALBERTA
Hörnet First St West & 9th Ave
John W. Hugill, K. C. Svensk konsul.

Svenska & Norska
Böcker & noveller
Svensk-engelska lexikon
Norsk-engelska lexikon
LINTON BROS.
122—8th Ave., East, CALGARY
Orders pr. post behandlas prompt

BARRON & BARRON
Jurister, solicitörer, notarier.
Kontor: 404—5 Lancaster Block
Tel.: M 2777.
CALGARY ALTA

Dr. JAMES ZIMMERMAN
TANDLÄKARE
Mottagningstid: 9 f. m.—5:30 e.m.
eller genom överenskommelse.
810 Herald Bldg., Calgary.
Kontorstel.: M7272; Residenstel.: M6523.

J. J. WISE & CO.
[illegible] East, Calgary, Alta.
[illegible] kjortlar, st. [illegible] m. m. Billiga priser. Human behandling.
Kom och se vårt lager och Ni skall bli övertygad.

Alberta Farmland Till Salu.
Jag har väl uppodlat farmland från $10 till $50 per acre i alla delar av Alberta.
A. G. MALM,
130 9th Ave., West, Calgary, Alta.

Prenumerationer och inkasseringar
upptagas av
Mr. Axel R. Mellander,
C-o Svenska Konsulatet, Land Bldg.
CALGARY, ALTA.

Betala Prenumerationen

LÄKARE OCH TANDLÄKARE

DR. S. C. PETERSON
SPECIALIST · Hud- Köns- och Venerliska sjukdomar [illegible] tat från 401 till 506 McArthur
Ovanför Child's Restaurant.
Kontorstid: 10—1 3—6 och 7—8
Telefon A4165 Svenska talas

DR. BRANDSON
LÄKARE
216 Medical Arts Bldg.
Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddagen
Telefon. A-7067.

Kontorstelefon: A 3659
Bostadstelefon: J 5887.
DR. T. GLEN. HAMILTON
LÄKARE
210—212 Somerset Bldg.
WINNIPEG, MAN.

Öppet 9—12 f. m.; 1—5 samt genom överenskommelse.
DR. N. W. SNIDER
Tandläkare
Clougher Block
Tel.: 222 Red Kenora, Ont

Praktik från Paris och New York sjukhus Telefon 2069.
DR. JOSEPH BOULANGER
Läkare & kirurg
Licens för Dominion of Canada av "The Medical Council of Canada"
Radium behandlingar, Röntgen laboratorium.
Kontor & bostad: 10007 Jasper Ave., Edmonton, Alberta.

Giftigt skäl. Vid begravningar i England var det brukligt att lega folk som gråtande följde liket till graven. En skomakare, som jämte sitt hantverk även drev denna binäring, bad en dag en av sina bekanta gråta vid en persons jordfästning. Då denne frågade honom varför han ej ville förtjäna litet penningar, svarade han:

— I dag kan jag omöjligt gråta, hustru min dog i morse.

Önskar Ni Bli Frisk och Stark

Försumma då icke att i TID vända er till Dr. L. K. Leigh, ty han har med enastående framgång behandlat otaliga fall av alla sjukdomar hos män, och hans arvode, inneslutande mediciner, är så lågt, att vilken som helst kan betala det. Trettiofem års oavbruten praktik i behandling av tusentals fall vinar att Dr. Leigh åtnjuter välförtjänt förtroende.

Behandlar pålitligt och framgångsfullt Närv-, Köns och Blodsjukdomar, Reumatism och alla sjukdomar i Bröst, Lever, Njurar, Blåsa, Mage och andra organ. Snart sagt alla sjukdomar hos män behandlas och botas säkert och varaktigt redligt den mest framskridna och framgångsfulla behandlingsmetod och de bästa och verksammaste mediciner. All korrespondens på svenska och ansedd som privat. Mediciner sändas till Canada per paketpost.

Rådfrågning, personligen, genom brev eller fråglista, är alldeles kostnadsfri.

Värdefull Läkarebok Fritt

"GODA RÅD" den berömda svenska bok som Dr. Leigh skrivit och som behandlar de flesta sjukdomar hos män och deras följder borde läsas av män i alla åldrar. Boken, jämte fråglista sändes alldeles gratis och portofritt i slutet omslag till alla, som insända namn och adress till

DR. L. K. LEIGH, 177 No. State St., B 14, Chicago, Ill.